

Arrest

nr. 109 506 van 10 september 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 2 mei 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. VANHEE loco advocaat A. LOOBUYCK en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 22 november 2011 het Rijk binnen en diende op 24 november 2011 een asielaanvraag in. Op 29 maart 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweert de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de clan Ajuran (< Hawiye). U werd geboren in Qoryooley op 28 juni 1969 en ging er zes jaar na de lagere school en ook nadien woonde u er steeds. U trouwde in 1998 met M. Ab. A.. M. hield een warenhuis open waar andere zakenmensen hun waren konden stockeren en hij verkocht er ook qat en sigaretten, tot Al Shabaab dit in 2007 verbood. U diende er thee op, maar na de moeilijkheden met Al Shabaab besloot u hiermee te stoppen op aanraden van uw man en u opende een cinema bij u thuis, waar mensen tegen betaling films konden bekijken. In augustus en september 2011 eiste Al Shabaab dat u deze activiteiten zou staken, aangezien ze tegen de religie waren. Ze bedreigden u en er werd getrokken en geduwd. Ze dreigden ermee een hand en een been af te hakken als u niet zou stoppen met films tonen. In oktober 2011 werd u 20 dagen vastgehouden door hen, maar omdat een buurman voor u instond werd u vrijgelaten. De buurman was één van de ouderen in de stad en erg gerespecteerd. Hij had tegen de leden van Al Shabaab gezegd dat u uw activiteiten zou staken, maar dat deed u niet, aangezien u geen ander inkomen had om uw kinderen te onderhouden. Uiteindelijk staken Al Shabaab-leden uw huis in brand, waarop u het land uit vluchtte. U vertrok op 16 november 2011 uit Qoryooley en kwam op 19 november 2011 in Addis Abeba, Ethiopië aan. Op 21 november 2011 vertrok u met het vliegtuig naar België, waar u de volgende dag aankwam. U vroeg op 24 november 2011 in België asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uw kennis over de regio Qoryooley en de Somalische geo-politieke situatie aldaar laat te wensen over waardoor uw beweerde Somalische nationaliteit ernstig kan betwijfeld worden. Ook met betrekking tot uw kennis van het Somalische clansysteem kunnen opmerkingen gemaakt worden.

Zo blijkt ten eerste dat uw geografische kennis van Lower Shabelle en meer specifiek van Qoryooley, uw beweerde regio van herkomst, te wensen overlaat.

Gevraagd of u, naast Qoryooley, andere districten in Lower Shabelle kent, noemt u zes van de overige zeven districten op. Kurtun Warrey, dat nochtans aan Qoryooley grenst, noemt u niet. Gevraagd welke districten het dichtst bij Qoryooley liggen noemt u Marka en Barawe. (zie gehoorverslag CGVS p. 9) Wanneer de naam Kurtun Warrey u aangeboden wordt, herkent u deze wel als zijnde een district. Gevraagd waar dit district zich bevindt, zegt u dat u dit niet weet en dat het redelijk ver is. (zie CGVS p. 20) Dit is eigenaardig, aangezien Kurtun Warrey, zoals reeds gezegd, grenst aan Qoryooley. De stad Kurtun Warrey ligt bovendien op ongeveer dezelfde afstand van Qoryooley als de stad Marka. Het district Barawe, wat u samen met Marka noemde als zijnde dicht bij Qoryooley, grenst zelfs niet aan het district Qoryooley en de afstand tussen de stad Barawe en de stad Qoryooley is drie keer groter dan de afstand tussen de stad Kurtun Warrey en de stad Qoryooley. (zie informatie administratief dossier) Men zou dus verwachten dat u Kurtun Warrey, wat u wel degelijk blijkt te kennen als district (CGVS p. 20), meteen zou noemen wanneer u gevraagd wordt welke andere districten u in Lower Shabelle kent. Men zou zeker niet verwachten dat u zou verklaren dat het ver van Qoryooley is (CGVS p. 20). Gevraagd hoe ver Marka van Qoryooley is antwoordt u correct dat de afstand 30 à 35 km bedraagt. Gevraagd of u plaatsen kan noemen in de richting van Marka, komende vanuit Qoryooley, noemt u enkel Afgoye. Dit is bijzonder eigenaardig, aangezien Afgoye bijna drie keer zo ver van Qoryooley ligt als Marka, en bovendien in een andere richting (zie info administratief dossier). Gevraagd of u kleinere dorpjes of plaatsjes kan opnoemen richting Marka, stelt u van niet, aangezien u nooit naar die plaatsen geweest zou zijn. Gevraagd welke luchthaven het dichtste bij Qoryooley ligt, stelt u aanvankelijk dat er één in Marka is, maar niet in de stad zelf. Gevraagd waar deze luchthaven dan wel is, stelt u dat het in Mogadishu is en dat u zich niet herinnert of er ook een luchthaven in Marka is. (CGVS p. 11, 12) Nochtans is er ook in het district Marka een luchthaven en is deze dicht bij Qoryooley dan de luchthaven van Mogadishu. (zie informatie administratief dossier) Omwille van bovenstaande incorrecte verklaringen betreffende de districten (en hun hoofdsteden) van Lower Shabelle, komt uw (onvolledige) opsomming van de districten in Lower Shabelle (CGVS p. 9) eerder ingestudeerd dan doorleefd over.

Wat betreft de plaatsen die u noemt in de omgeving van Qoryooley kan het volgende opgemerkt worden. U noemt o.a. de plaatsen Haduuman, Dharkenley (fonetisch) en Bandar (fonetisch). Van de

laatste twee kan verondersteld worden dat ze overeenkomen met Dharenley en Banaar, beide te vinden ten (zuid-) westen van Qoryooley. U stelt echter dat Dharenley zich ten oosten van Qoryooley bevindt. Er kan in de oostelijke richting echter geen enkel dorp teruggevonden dat die naam (of een gelijkaardige) draagt. U stelt ook dat Haduuman zich in het oosten bevindt, terwijl het zich net als de twee andere plaatsen in het (zuid-)westen van Qoryooley bevindt (zie informatie administratief dossier). Bovendien zegt u dat deze drie plaatsen zich allemaal ongeveer even ver van Qoryooley bevinden (Haduuman 4 km, CGVS p.19, Dharenley en Banaar 5 km, CGVS p. 5). Hoewel Haduuman zich inderdaad ongeveer op de afstand die u noemt bevindt, echter in tegenovergestelde richting, zijn de andere twee plaatsen heel wat verder van Qoryooley gelegen (zie informatie administratief dossier). Zelfs indien u niet goed afstanden zou kunnen schatten, zou dit nog niet verklaren waarom u deze twee plaatsen in verhouding tot Haduuman niet verder van Qoryooley situeert.

Weliswaar kan u de shabelle rivier benoemen, maar u stelt dat deze rivier verschillende uren stappen verwijderd is van de stad (CGVS p. 9). Dit is bijzonder eigenaardig, aangezien de rivier vlak langs de stad loopt en het vanop geen enkele plaats in de stad meerdere uren kan duren om er te voet te raken (zie informatie administratief dossier). Gevraagd of er in Qoryooley ooit overstromingen waren, stelt u dat er overstromingen waren in 2004 en in 2006 en dat u zich voor 2004 geen overstromingen kan herinneren. Nochtans waren er ook in 1981 en in 1997-1998 overstromingen in Qoryooley (zie informatie administratieve dossier). Het is dan ook opmerkelijk dat u stelt zich maar twee overstromingen te kunnen herinneren in Qoryooley. U had op zijn minst moeten kunnen aangeven dat er ook voor 2004 al overstromingen in de stad waren geweest, indien u werkelijk steeds in Qoryooley gewoond hebt.

Omwille van de hierboven beschreven tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en de informatie waarover het CGVS beschikt, kan er nog weinig geloof gehecht worden aan uw verklaring in Qoryooley geboren te zijn (CGVS p. 3), er te hebben verbleven tot november 2011 en nooit op een andere plaats gewoond te hebben (CGVS p. 8).

Met betrekking tot uw kennis van het Somalische clansysteem kan het volgende opgemerkt worden.

Weliswaar kan u de belangrijkste clans in Somalië opnoemen (CGVS p. 4,5), uw eigen clan, Ajuran, kan u slechts beperkt toelichten (CGVS p. 4), waardoor uw overige kennis over het Somalische clansysteem eerder ingestudeerd overkomt. Zo valt het op dat u over de Ajuran weinig meer kan toelichten dan uw eigen clanlijn (CGVS p. 3, 4). U stelt te behoren tot Ajuran > Walamoog > Giriin > Gaashe > Abdalla Deylo. Gevraagd of Ajuran nog subclans heeft, noemt u enkel Waagle. Nochtans worden ook de clans Gelberis, Yibidalla en Dulhata teruggevonden als subclans van Ajuran, in de informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier. Deze clans noemt u echter niet (CGVS p. 4), noch herkent u ze wanneer ze u worden aangeboden (CGVS p. 19, 20, 21). Daarnaast stelt u nog dat Waagle is opgedeeld in twee subclans, maar u kan slechts één van de twee noemen (CGVS p. 4).

De lacunes in uw socio-politieke kennis over Lower Shabelle, de regio waartoe uw vermeende verblijfplaats Qoryooley behoort, bevestigen verder de ongelooftwaardigheid van uw Somalische nationaliteit.

Zo stelt u dat er nooit clancollicten waren in Qoryooley, hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt duidelijk blijkt dat er verschillende clancollicten waren, voornamelijk tussen de Jarer (of Jidjo, zie informatie administratief dossier) en andere clans (zie info administratief dossier).

Gevraagd welke groepen of mensen achtereenvolgens de controle hadden over uw regio sinds de start van de burgeroorlog, legt u incoherente en vage verklaringen af, die bovendien strijdig zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt.

U verklaart dat Mahdi Mohamed Jimale de controle had tot op het moment dat de Islamitische Rechtbanken (Islamic Courts(Union)) overnam. Van Mahdi Mohamed Jamale kan u enkel vertellen dat hij Hawiye is, de subclan waartoe hij behoort herinnert u zich niet en u geeft geen verdere informatie over hem. (CGVS p. 14) De Islamitische Rechtbanken zouden controle gehad hebben over uw regio van 1999 tot 2001, onder leiding van Ali Madhi. (CGVS p. 14) Ook van Ali Madhi kan u enkel aangeven dat

hij van de clangroep Hawiye is (CGVS p. 14), wat echter weinig specifiek is daar de Hawiye één van de grootste, zo niet de grootste clan van Somalië is, die verder opgedeeld is in verschillende subclans. Het is dan ook verbazingwekkend dat u de clans van deze twee personen niet specifiek kan toelichten, te meer omdat clancontacten het sociaal en economisch leven in Somalië bepalen en het clansysteem er determinerend is voor de opbouw van de samenleving (zie informatie administratief dossier). De vaststelling dat u desgevraagd wel verschillende clans van Hawiye kon opnoemen (CGVS p. 4,5), maar dat u er niet in slaagt deze te linken aan de prominente personen die u zelf noemt, versterkt nog het vermoeden dat uw kennis over de Somalische clans ingestudeerd is, in plaats van doorleefd. Dat u Mahdi Mohamed Jimale noemt als de persoon die controle had sinds de burgeroorlog (CGVS p. 14) is bevreemdend. In de periode na de burgeroorlog wordt General Aidid immers genoemd als actief in Lower Shabelle, maar hem noemt u helemaal niet in verband met uw regio (CGVS p. 14-18). Mahdi Mohamed Jimale kan slechts teruggevonden worden in verband met Lower Shabelle vanaf 1999, in een artikel waarin hij de Islamitische Rechtbanken verwelkomt en stelt dat zij een einde maken aan de leiding die General Aidid en zijn milities hadden over de regio (zie informatie administratief dossier). Dat u stelt dat Ali Mahdi de leiding zou gehad hebben over deze islamitische rechtbank (CGVS p. 14), kan nergens worden teruggevonden. Wat wel kan worden teruggevonden is dat Ali Mahdi juist in conflict lag met de leider van de Islamitische Rechtbanken in Mogadishu en dit sinds hun ontstaan. (zie informatie administratief dossier) Het zou dus wel erg verbazingwekkend zijn moest hij nadien in Lower Shabelle een islamitische rechtbank gaan leiden.

Verder stelt u dat de Islamitische Rechtbanken na minder dan twee jaar terug de controle kregen, dit keer onder leiding van Ganey (CGVS p. 15). Ganey zou zijn verslagen door Yussuf Indha Ade, nadat hij ongeveer een jaar de controle had gehad (CGVS p. 16). Indha Ade had de controle van 2000 tot 2008, met uitzondering van het jaar waarin de Islamitische Rechtbanken onder leiding van Ganey de controle hadden (CGVS p. 16). Indha Ade werd verslagen door Al Shabaab in 2008 (CGVS p. 15). Volgens uw verklaringen zouden de Islamitische rechtbanken ongeveer in 2003 teruggekeerd zijn naar uw regio, aangezien u stelt dat het minder dan 2 jaar na hun eerste komst was, al kan u zich niet herinneren wanneer exact (CGVS p. 15). De Islamitische Rechtbanken kwamen echter pas in 2006 terug naar Lower Shabelle, nadat ze zich vanuit Mogadishu hadden verspreid over een groot deel van Somalië. Indha Ade vocht niet tegen hun leider, maar was een bondgenoot van de Islamitische Rechtbanken, hij werd zelfs één van hun leiders, tot hij in 2006 werd verdreven door een alliantie tussen de overheid van Abdullahi Yussuf en het Ethiopische leger (zie informatie administratief dossier). Over deze (tijdelijke) verwijdering van Indha Ade vermeldt u echter niets. De overheid van Abdullahi Yussuf en het Ethiopische leger vermeldt u al rond het jaar 2000, toen de Islamitische rechtbanken een eerste keer verdreven zouden zijn (CGVS p. 15). Abdullahi Yussuf was echter pas sinds 2004 president van Somalië (zie informatie administratief dossier) en zijn overheid kan dus onmogelijk rond het jaar 2000 al ingegrepen hebben tegen de Islamitische Rechtbanken.

Vervolgens valt op dat u van Al Shabaab, dat volgens uw verklaringen opkwam in 2008 (CGVS p. 15), geen enkele regionale leider kan noemen. U noemt enkel Godane en Ali Dhere, twee algemene leiders van Al Shabaab. De naam van de Al Shabaab-leider voor Lower Shabelle, Mohamud Abu Abdalla, herkent u zelfs niet wanneer hij u wordt aangeboden (CGVS p. 21). Dit is eigenaardig, zeker aangezien u stelt in Somalië problemen gekend te hebben juist omwille van deze groep.

Bovenbeschreven lacunes en tegenstrijdigheden met beschikbare informatie in uw kennis betreft de socio-politieke situatie in Lower Shabelle en Qoryooley en de lacunes betreft uw regiokennis en uw kennis van de Somalische clanstructuur, maken dat u uw Somalische nationaliteit en uw verblijf in Qoryooley niet heeft aangetoond. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Tenslotte dient opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend. U hebt immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg hebt u dan ook niet aangetoond dat u een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen bij een terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ter staving van uw asielrelaas legt u een geboortecertificaat voor en een aantal medische documenten voor. Uw geboortecertificaat bevat echter geen enkel objectief element (foto van u voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door het document wordt bedoeld. Bijgevolg vormt het geen bewijs van uw identiteit, noch van uw afkomst uit Somalië.

De medische documenten die u afgeeft houden geen verband met uw asielrelaas (CGVS p. 22) en zijn dus niet relevant in het kader van uw asielaanvraag. Voor een beoordeling van uw medische situatie en eventuele problemen die deze zou kunnen veroorzaken bij een terugkeer naar uw land van oorsprong, dient u zich te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster voert in een eerste middel de schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, het redelijkheidsbeginsel, als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en de materiële motiveringsplicht, als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Verzoekster vermeldt tevens het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is in casu niet het geval.

2.2.2. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr.

154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekster werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van haar keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekster kreeg bovendien de kans om in haar vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.2.3. Verzoekster onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek en voert de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. Niettegenstaande verzoekster de schending van artikel 48/3 Vreemdelingenwet aanvoert, vraagt verzoekster enkel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2. De identiteit, nationaliteit en herkomst zijn kernelementen in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3. Verzoekster legt enkel een kopie van een geboortecertificaat neer, waarvan de commissaris-generaal reeds terecht vaststelde dat dit document geen enkel objectief element bevat waarmee zou kunnen vastgesteld worden dat dit document *überhaupt* betrekking heeft op verzoekster, temeer zij verklaarde nooit enig identiteitsdocument te hebben gehad (verklaring 21) en het geboortecertificaat in 1985 in Mogadishu werd uitgereikt terwijl verzoekster geboren is in 1969 te Qorioley. Er kan dan ook bezwaarlijk geloof worden gehecht aan deze geboorteakte. Verzoekster legt ter terechtzitting een nieuw document neer met name een originele huwelijksakte met vertaling. Verzoekster kan niet toelichten hoe ze dit stuk heeft verkregen en verklaart *“ik weet niet waar dit stuk vandaan komt. Mijn vriendin heeft het opgestuurd”*. Ze kan ook het huwelijk niet situeren en stelt ter terechtzitting *“ik was niet aanwezig bij het huwelijk, dus weet er niets van”*, terwijl het een religieus huwelijk betreft en volgens het document de bruid en bruidegom gehuwd zijn *“according to Islamic law in front of authorized judge”*. Verzoeksters verklaringen zijn aldus strijdig met de huwelijksakte die van een niet nader bepaalde bron komt. Er kan dan ook geen enkele bewijswaarde aan gehecht worden.

3.4. Aangezien verzoekster geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet haar voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit haar verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal heeft dan ook terecht verzoeksters voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevestigd en beoordeeld. Indien verzoekster beweert de Somalische nationaliteit te hebben, dan dient de ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming immers ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van eerste verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen.

3.4.1. Waar verzoekster dan ook verwijst naar een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoeksters asielrelaas, wijst de Raad erop dat elk asielrelaas op zijn individuele merites wordt beoordeeld en dat aldus de verwijzing naar de

feitelijke beoordeling en specifieke omstandigheden eigen aan dit ander, aan verzoeksters asielrelaas vreemd asioldossier, niet nuttig wordt aangevoerd. Hetzelfde geldt voor prof. Abbink's beoordeling van vier andere, aan verzoeksters asielrelaas vreemde dossiers. Overigens worden wel prof. Abbink's titels aangevoerd maar wordt niet duidelijk gemaakt waar hij zijn expertise voor Somalië opdeed. In het bijzonder is van belang of hij in Somalië zelf antropologische studies heeft uitgevoerd of enkel bij de uitgeweken Somalische bevolking en/of vluchtelingen van de eerste of volgende generaties buiten Somalië. De Raad ziet evenmin in hoe op basis van het UNHCR advies conclusies zouden kunnen geformuleerd worden naar de wijze van ondervraging in verzoeksters asielzaak.

3.5. Verzoekster is niet ernstig waar zij doet uitschijnen dat het wel kan verwacht worden van een dossierbehandelaar, doch niet van verzoekster zelf, dat zij over een gedetailleerde kennis beschikt over de geografische, historische en (socio-)politieke aspecten van Somalië. Verzoekster dient over deze kennis te beschikken die redelijk te verwachten is van een persoon die voorhoudt in 1969 in Qorioley, Somalië geboren te zijn en tot haar vlucht in 2011 – dus 42 jaar – in Qorioley, Somalië gewoond en gewerkt te hebben. Verzoekster is zes jaar naar de *primary school* gegaan (vragenlijst 2.10.a, gehoor p. 5) en ging vier jaar naar de Koranschool (gehoor p. 5) zodat zij – zeker in een dermate ongeletterde maatschappij als de Somalische – beperkt geschoold is, temeer gezien verzoekster ook zelf notities uithing op de muur om de mensen te informeren over de cinema / films (gehoor p. 8). Verzoekster heeft zes jaar lang thee gemaakt en verkocht aan zakenmannen in het warenhuis van haar echtgenoot (gehoor p. 6). Verzoekster baatte nadien vier jaar lang een kleine bioscoop uit vlak bij haar thuis (vragenlijst 2.10.b, gehoor p. 7) en deed na haar vrijlating van een twintig dagen durende detentie door de Al Shabaab op voorwaarde dat ze hiermee zou stoppen, gewoon verder, terwijl haar man daarenboven ook voordien reeds door Al Shabaab gewaarschuwd was te stoppen met sigaretten en qat te verkopen. Hieruit kan alleszins blijken dat verzoekster een ondernemende, daadkrachtige zakenvrouw is, die als verkoopster/uitbaatster veelvuldige sociale contacten onderhield en die zich zelfs niet door Al Shabaab liet intimideren. Derhalve kan van verzoekster de etnografische, geografische en sociopolitieke kennis verwacht worden van een zelfstandige, onverschrokken, beperkt geschoolde, sociaal en maatschappelijk vaardige en commercieel ingestelde zakenvrouw die 42 jaar in Qorioley heeft gewoond en gewerkt. Dat verzoekster enkel huisvrouw was en ze voornamelijk binnenshuis leefde is bezwaarlijk ernstig en bovendien strijdig met haar verklaringen. Verzoeksters verwijzing naar een arrest van de Raad, voor zover *überhaupt* al relevant gezien het hier een Afghaanse zaak betreft, is dan ook niet van toepassing, temeer de rechtspraak van de Raad geen precedentenwerking heeft.

3.5.1. Hoe dan ook, indien in deze niet verwacht kan worden en evenmin wordt vermoed dat elke Somalische asielzoeker een encyclopedische kennis heeft van alle clanstructuren en alle clanindelingen tot in de uiterste vertakkingen, dan kan wel verwacht worden dat een Somali bekend is met de eigen clanstructuur en die van de clans van zijn woonplaats grondig kan toelichten, hetgeen tevens in het door verzoekster aangebrachte citaat van Prof. Abbink wordt gesteld (*“Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend”*). Indien verzoekster stelt Ajuran te zijn, dan is niet aannemelijk dat zij enkel Walamoog en Waagle als rechtstreekse subclans noemt terwijl die niet in de aan het administratief dossier toegevoegde informatie voorkomen en verder niet genoegzaam kan toelichten in welke subclans Waagle is onderverdeeld (gehoor p. 3-4). De Raad stelt in deze eveneens vast dat de bijzonder tekortschietende kennis van haar eigen clan in schril contrast staat met de gedetailleerde kennis van andere clans zodat de andere kennis alleszins ingestudeerd voorkomt.

3.5.1.1. De commissaris-generaal heeft bij de beoordeling zowel de positieve als negatieve elementen in rekening gebracht in het licht van het geheel van de motieven. In deze benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

3.5.1.2. In tegenstelling tot wat verzoekster aanvoert, kan uit het gehoor niet blijken dat zij *“monumenten, rivieren, dorpen, scholen en markten”* genoegzaam kan opsommen, noch dat er van *“geen enkele*

tegenstrijdigheid" sprake is. Het is niet ernstig dat verzoekster meent dat de rivier Shabelle "*redelijk ver*" en "*minder dan vier uur*" stappen is van Qorioley (gehoor p. 9) terwijl uit de objectieve informatie blijkt dat Qorioley hieraan grenst, noch dat verzoekster zich enkel overstromingen in 2004 en 2006 in Qorioley herinnert terwijl er volgens de objectieve informatie ook in 1981 en 1997-1998 zijn geweest toen ze nog of net niet meer, op school zat. Van de negen door verzoekster opgesomde dorpen, kunnen er slechts drie in de nabijheid van Qorioley teruggevonden worden waarbij verzoekster Dharkanley dan nog verkeerd situeert (gehoor p. 11). Verzoekster noemt verkeerdelijk Afgooye als plaats richting Marka en kan verder geen dorpen tussen Qorioley en Marka opsommen, wat niet aanvaardbaar is nu die belangrijke grote steden zijn. Indien niet wordt vereist dat verzoekster alle dorpen binnen een straal van dertig kilometer kan opsommen en correct situeren, dan kan wel worden vereist dat ze toch een redelijk aantal hiervan correct kan benoemen en situeren, *quod non*, zeker nu verzoekster als theeverkoopster en cinema uitbaatster werkte en wiens echtgenoot een warenhuis/stockageruimte had voor zakenmannen zodat zij minstens via haar cliënteel nadere geografische informatie heeft vernomen. Uit verzoeksters relaas kan geen doorleefde -desgevallend gebrekkige- kennis blijken, integendeel de gedetailleerde doch fragmentarische kennis die verzoekster wel heeft, komt hierdoor ingestudeerd voor. Verder werd er reeds hoger op gewezen dat verzoeksters profiel van huisvrouw, die thuis werkte en leefde, tegengesproken wordt door haar eigen verklaringen.

3.5.2. Bovendien is redelijk te verwachten dat verzoekster de opeenvolgende machthebbers, krijgsheren en rivaliserende clans -desnoods niet chronologisch, noch volledig- kan toelichten, weet wie ze moet vrezen en naar wie ze haar professionele activiteiten dient aan te passen. Dat verzoekster een beperkt geschoolde zakenvrouw is (en geen ongeschoolde huismoeder, zoals het verzoekschrift tracht voor te houden), doet geenszins afbreuk aan het feit dat verzoekster desgevallend met anekdotes of met levendige dagelijkse herinneringen moet kunnen vertellen welke de milities/krijgsheren/groeperingen haar eigen dorp en regio onder controle hadden. Dergelijke kennis is om veiligheidsredenen cruciaal, temeer verzoekster zowel zes jaar lang thee verkocht als vier jaar lang een cinema uitbaatte en dus een duidelijk professioneel sociaal leven leidde. Dat verzoekster meent dat de Unie van Islamitische rechtbanken (UIR) geleid werden door Ali Mahdi (gehoor p. 14) en dat daarna de overheid van Abdullahi Yusuf samen met de Ethiopiërs kwam, dat de UIR terug kwamen minder dan twee jaar na 2000-2001 en dat verder Yussuf Indha ade samen met de overheid was (gehoor p. 15) en dat er nooit clanconflicten zijn geweest in Qorioley en dat verzoekster slechts twee namen van Al Shabaab leden kan noemen (gehoor p. 17) en Mohammed Abu Abdalla niet herkent wanneer deze naam haar wordt voorgelezen, is niet ernstig in het licht van de aan het administratief dossier toegevoegde informatie en kan enkel aantonen dat verzoekster niet van deze regio afkomstig is. Immers is het niet aannemelijk dat intussen volwassen mensen ernstige en gewelddadige conflicten, de leidende machtshebbers en rivaliserende partijen niet herinneren indien dit ze werkelijk ervaren hadden.

3.6. Verzoekster brengt geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het negeren van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.7. Verzoekende partij contacteerde reeds de Somalische ambassade te Brussel teneinde daar een bevestiging van haar identiteit/nationaliteit te bekomen. De consul, die tevens consul is in Rome, was echter afwezig. Verzoekster herhaalt ter terechtzitting dat ze nog het nodige dient te doen.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus en reikt geen andere elementen aan. Noch uit

verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Wat artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, benadrukt de Raad dat verzoekster geen band aantoonde met Somalië. De Raad kan enkel besluiten dat verzoeksters Somalische afkomst uit de regio van Qorioley niet is aangetoond en dat dientengevolge evenmin aannemelijk is gemaakt dat haar vraag om subsidiaire bescherming dient te worden afgewogen ten opzichte van de situatie in Somalië. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.1. Het eerste middel is ongegrond.

5. Verzoekster voert in een tweede middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet van 29 juli 1991, van artikel 57/9 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 en van het koninklijk besluit van 2 juni 2012. De verzoekende partij heeft geconstateerd dat de betwiste beslissing werd getekend bij delegatie van «Sophie VAN BALBERGHE», de adjunct-commissaris. Artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet voorziet erin dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevoegd is voor de erkenning of de weigering van de vluchtelingenstatus in de zin van art. 48/3 alsook voor de toekenning of de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in art. 48/4 aan een vreemdeling zoals voorzien in art. 53. Artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet stipuleert: *"Voor de bevoegdheden omschreven [in artikel 57/6, 1° tot 7° en 57/6/1f wordt de beslissing genomen door de Commissaris-generaal of bij delegatie door zijn adjuncten en dit onder gezag en leiding van de Commissaris-generaal. In dat geval ondertekenen de adjuncten met de formule "Bij delegatie".* Op het eerste zicht kent artikel 57/9 van de Vreemdelingenwet aan de adjuncten van de commissaris-generaal de bevoegdheid toe om bij delegatie een beslissing te nemen conform artikel 57/9 van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij constateert eveneens dat het mandaat van de adjunct-commissaris van Mevrouw Sophie VAN BALBERGHE werd verlengd sinds 1 augustus 2012 door het koninklijk besluit van 20 juli 2012, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 6 augustus 2012. Niettegenstaande het feit dat Mevrouw Sophie VAN BALBERGHE benoemd werd als adjunct van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, moet er ook vastgesteld worden dat zij enkel benoemd werd als adjunct-commissaris voor Franstalige zaken. De huidige betwiste beslissing is echter enkel in het Nederlands opgesteld. Bijgevolg is de verzoekende partij ervan overtuigd dat Mevrouw Sophie VAN BALBERGHE niet bevoegd is om de huidige beslissing te ondertekenen. Deze bevoegdheid komt namelijk toe aan de Nederlandstalige adjunct-commissaris, Mevrouw Eva Vissers. Haar benoeming als adjunct-commissaris werd verlengd sinds 1 juni 2012 bij koninklijk besluit van 2 juni 2012, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 20 juni 2012. De commissaris-generaal heeft dus twee adjuncten benoemd waarvan de ene bevoegd is voor de Nederlandstalige zaken en de andere voor de Franstalige zaken. De bevoegdheid van de adjunct-commissarissen resulteert o.a. uit de Koninklijke Besluiten van benoeming. *In casu* heeft de adjunct-commissaris manifest haar bevoegdheden overschreden bij het ondertekenen van een Nederlandstalige beslissing. Het feit dat de betwiste beslissing ondertekend werd door een persoon die niet bevoegd was houdt een onregelmatigheid in die niet kan hersteld worden door Uw Raad (RvV n° 32 902 van 20 oktober 2009 in de zaak RvV 39 778 /AV). De betwiste beslissing schendt aldus artikel 57/9 i° van het KB van 20 juli 2012, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 6 augustus 2012 en moet vernietigd worden conform artikel 39/2, §1, 2° van de Vreemdelingenwet. Subsidiair, indien uw Raad per impossibile ervan overtuigd is dat een Franstalige adjunct-commissaris Nederlandstalige beslissingen mag ondertekenen, is de verzoekende partij van mening dat de kennis van de Nederlandse taal van Mevrouw Sophie VAN BALBERGHE niet toereikend is. Het is voor de verzoekende partij niet duidelijk of Mevrouw VAN BALBERGHE de Nederlandse taal genoeg beheerst om de beslissing te begrijpen die zij ondertekend heeft. De verzoekende partij is er zelfs van overtuigd dat er een andere beslissing zou genomen zijn indien Mevrouw VAN BALBERGHE de Nederlandstalige beslissing zou begrijpen. Dit houdt een schending in van de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet van 29 juli 1991 alsook een schending van het KB van 20 juli 2012 dat uitdrukkelijk uiteenzet dat Mevrouw VAN BALBERGHE enkel bevoegd is als Franstalige adjunct-commissaris.

5.1.1. Uit artikel 57/4 van de Vreemdelingenwet blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt bijgestaan door twee adjunct-commissarissen die door hun diploma of hun taalrol het bewijs moeten leveren van de kennis, de ene van de Nederlandse taal, de andere van de Franse taal. Uit de parlementaire voorbereiding blijkt dat twee adjunct-commissarissen werden voorzien om een taalkundig evenwicht te verzekeren, in het bijzonder om te voorkomen dat de beide adjunct-

commissarissen het bewijs van dezelfde taal zouden leveren (*Parl. St. Kamer 1986-1987, nr. 689/10, 55; Hand. Kamer 1986-1987, 11 maart 1987, 1020*). Een amendement om de commissaris-generaal van de ene taalrol te laten bijstaan door één adjunct-commissaris van de andere taalrol werd verworpen (*Parl. St. Senaat 1986-1987, nr. 515, 79*).

5.1.2. Artikel 57/9 van de Vreemdelingenwet bepaalt trouwens dat de bevoegdheden van artikel 57/6, eerste lid, 1° tot 7° van de Vreemdelingenwet worden uitgeoefend door de commissaris-generaal of bij delegatie door zijn adjuncten. Er is niet bepaald dat het om een adjunct met diploma van hetzelfde taal of van dezelfde taalrol als de taal van de kwestieuze beslissing moet gaan. Overigens is nergens bepaald dat de commissaris-generaal tweetalig moet zijn, noch dat hij enkel beslissingen in zijn eigen taal kan nemen.

5.1.3. Luidens artikel 57/2 van de Vreemdelingenwet zijn zowel de commissaris-generaal als zijn adjuncten *“geheel onafhankelijk bij het nemen van hun beslissingen en adviezen”*. Uit de voorbereidende werken van de Vreemdelingenwet blijkt dat de adjunct-commissarissen geen rijksambtenaren in de zin van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel zijn en dat zij hun beslissingen nemen zonder hiërarchisch ondergeschikt aan de bevoegde minister te zijn. Derhalve is de regel dat een eentalig rijksambtenaar rechtsgeldig enkel beslissingen kan nemen in de taalrol waarvoor hij benoemd is, niet op de adjunct-commissarissen van toepassing (*Parl. St. Kamer 1986-1987, nr. 689/1, 12 en 24*).

5.1.4. De gevolgtrekking van verzoeker uit artikel 57/4 van de Vreemdelingenwet als zou de ene adjunct de commissaris-generaal bijstaan dan wel vervangen voor de Nederlandstalige beslissingen en de andere adjunct voor de Franstalige beslissingen, vindt dus geen steun in de wet. Evenmin blijkt wat dat betreft de schending van een substantieel vormvereiste (RvS 18 november 2011, nr. 216.346).

5.1.5. Artikel 51/4, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt verder dat de taal van het onderzoek tevens de taal van de beslissing is waartoe het aanleiding geeft alsmede die van de eventuele daaropvolgende beslissingen tot verwijdering van het grondgebied. Te dezen is niet betwist dat zowel de stukken die de neerslag van het onderzoek vormen als de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, meer bepaald van een adjunct-commissaris, in het Nederlands zijn opgesteld, hetgeen de taal van het onderzoek was.

5.2. Het tweede middel is ongegrond.

6. Verzoekster vroeg tevens de vernietiging van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoekster maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu zij niet aantoont dat de gegrondheid van haar asielmotieven onvoldoende werd onderzocht, noch zelf ook maar enigszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

6.1. Er worden geen gegronde middelen aangehaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK